

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **S. D.**, zastoupené Mgr. et Mgr. Terezou Domanskou, advokátkou se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2025, č. j. 56 Az 12/2024-49, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 9. 2024, č. j. OAM-615/DS-D03-K03-2024, byla žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v relevantním znění (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který ji rozsudkem ze dne 28. 2. 2025, č. j. 56 Az 12/2024-49, zamítl.

[3] Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodňuje tím, že jí v případě návratu do Senegalské republiky hrozí nebezpečí závažné újmy z důvodu její tvrzené homosexuální orientace. Nebezpečí jí hrozí ze strany státních orgánů i její rodiny. Stěžovatelka uvádí, že podle informací o zemi původu jsou vztahy mezi osobami stejného pohlaví nelegální a hrozí za ně vězení až na dobu 5 let. Tamní policie zároveň toleruje nebo i podporuje násilí vůči LGBT+ komunitě. Členové této komunity bývají v Senegalu podrobeni perzekuci (útoky davu, loupeže, vydírání, znásilnění apod.). Politici představitelé této perzekuci přihlížejí nebo ji tolerují. Stěžovatelka dále uvádí, že jí v zemi původu hrozí na základě nátlaku jejího otce nucený sňatek, s nímž je spojena povinnost podrobit se ženské obřízce. Stěžovatelka uzavírá, že z těchto důvodů by jí povinnost vycestování způsobila nepoměrnou újmu, přičemž její setrvání na území České republiky by nevedlo k ohrožení

veřejného pořádku. O přiznání odkladného účinku stěžovatelka žádá také proto, aby mohla dále účinně bránit svá práva na území České republiky.

[5] Žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Rozhodnutí o zjevné nedůvodnosti podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona o azylu bylo totiž v souladu s platnou legislativou a stěžovatelka neprokázala, že jí bude v případě návratu do země původu hrozit azylově relevantní nebezpečí. Stěžovatelka svou údajnou homosexuální orientaci sdělila až v doplnění žaloby, ačkoli k tomu měla příležitost nejen ve správním řízení, ale i v původní žalobě.

[6] Podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu nemá kasační stížnost v daném případě ze zákona odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Po zhodnocení okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

[9] Nejvyšší správní soud vycházel zejména z předpokladu, že nedojde-li k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, bude stěžovatelka v důsledku právních účinků pravomocného rozhodnutí žalovaného nucena vycestovat zpět do země původu, přičemž tvrdí, že jí tam hrozí pronásledování z důvodu příslušnosti k LGBT+ komunitě a také pronásledování v podobě nuceného sňatku a s ním spojené nutnosti podstoupit ženskou obřízku. Nejvyšší správní soud se v rámci rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže zabývat posouzením hodnověrnosti ani opodstatněnosti těchto tvrzení stěžovatelky, neboť by tím předjímal své rozhodnutí o samotné kasační stížnosti. Z tohoto důvodu musel vzít zdejší soud tato tvrzení při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti v úvahu. Pokud by stěžovatelka byla nucena vrátit se do země původu před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, bylo by tím navíc v podstatě znemožněno přezkoumání závěrů krajského soudu Nejvyšším správním soudem, resp. stalo by se tím budoucí rozhodnutí zdejšího soudu o kasační stížnosti do značné míry akademickým.

[10] Stěžovatelka sice v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvádí, že je v současné době oprávněna setrvat na území ČR, neboť podala opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, nicméně tuto skutečnost nepovažuje Nejvyšší správní soud za dostatečnou záruku jejího setrvání do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v nyní

pokračování

posuzované věci, neboť v případě negativního rozhodnutí žalovaného o opakované žádosti stěžovatelce opět vznikne povinnost z území ČR vycestovat (§ 54 odst. 2 zákona o azylu).

[11] Na základě uvedených skutečností tedy dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že právní účinky rozhodnutí krajského soudu, resp. rozhodnutí žalovaného by pro stěžovatelku znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[12] Nejvyšší správní soud neshledal ani skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. K této otázce se Nejvyšší správní soud vyjádřil v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014-25, když dospěl k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS)“. Proti závažné újmě, která stěžovatelce v případě návratu do země původu hrozí, stojí v daném případě riziko narušení veřejného zájmu jen nízké nebo nanejvýš mírné intenzity. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je totiž rozhodnutím pouze dočasné povahy, které na omezenou dobu oddaluje povinnost stěžovatelky vycestovat z území ČR, jež se plně obnoví v případě, že bude stěžovatelčina kasační stížnost zamítnuta a stěžovatelka mezitím nezíská jiný pobytový titul.

[13] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, což vyvolává právní následky stanovené v § 78b zákona o azylu.

[14] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 12. května 2025

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu